

ФІЗИОЛОГІЯ МІКРООРГАНІЗМІВ

ФІЗІОЛОГІЯ МІКРООРГАНІЗМІВ

ПИТАННЯ

- 1. Поняття про конструктивний та енергетичний обмін
- 2. Хімічний склад мікробної клітини
- 3. Типи живлення мікроорганізмів
- 4. Механізми надходження поживних речовин до мікробної клітини
- 5. Типи дихання
- 6. Ферменти мікробів
- 7. Токсини патогенних мікроорганізмів

Метаболізм – обмін речовин

у мікробних клітинах представлений двома формами:

- - енергетичним обміном або катаболізмом (аеробне дихання та бродіння)
- - конструктивним обміном або анаболізмом (синтез макромолекул із простих речовин)

До складу бактеріальної клітини входять 75- 85 % води, 15 – 25% сухої речовини. Води у капсульних бактерій до 97%, у спорах до 50%.

*Суша речовина складається із органогенів вуглець 45- 55%, кисень 30-40% азот 8-10%, водень 6-8%. Від 3 до 4% - зольні елементи (P, S, K, Mg, Na)
Мікроелементи – Fe, Cu, Mn, Co.*

В органічних речовинах міститься: (%)

C=45-55

O = 30-40

N =8-10

H = 6-8

Зольні елементи:

(Na, S, K Ca, P) = 3-4

Мікроелементи: Cl = 0,5

F = 0,2

Органічні речовини мікробної клітини (%)

Білки 50-80%

Вуглеводи 12-28%

Ліпіди 3,8-40%

Мінеральні речовини 2-14%

ФІЗІОЛОГІЯ МІКРООРГАНІЗМІВ

- Основну масу сухої речовини клітини складають: **білки до 80%**, білки мікроорганізмів мають ті ж амінокислоти, що й білки рослин і тварин.
- У мікробній клітині зустрічаються прості білки (протеїни) і складні (протеїди) (протеїн + небілковий компонент)
- Основну роль у передачі спадкової інформації рості, розмноженні відіграють нуклеопротеїди (складні білки).
- **Вуглеводи** – у мікробній клітині представлені полісахаридами (**від 12 до 28%**) у протоплазмі зустрічаються у вигляді крохмалю і глікогену.
- У капсульних бактерій їх кількість більша.
- **Ліпіди (жири та жироподібні речовини)** – найчастіше знаходяться в оболонці клітини їх кількість від **4 до 40%**.
- Впливають на проникність клітинних оболонок, зумовлюють токсичні та антигенні властивості хвороботворних мікроорганізмів.

- За типом живлення – в залежності від джерела вуглецю всі мікроорганізми поділяють на 2 основні групи:
- 1. Автотрофи
- 2. Гетеротрофи
- Автотрофи – використовують єдине джерело живлення вуглекислий газ повітря.
- Гетеротрофи – отримують вуглець із органічних сполук. Їх поділяють на:
 - – сапрофіти (ростуть на мертвому субстраті, продуктах харчування, рослинних рештках).
 - - паразити (всі збудники інфекційних хвороб)

- За джерелом отримання енергії мікроорганізмів поділяють на:
- **Фототрофи** – отримують енергію в результаті фотосинтезу
- **Хемотрофи** - отримують енергію яка утворилася в результаті хімічних реакцій.

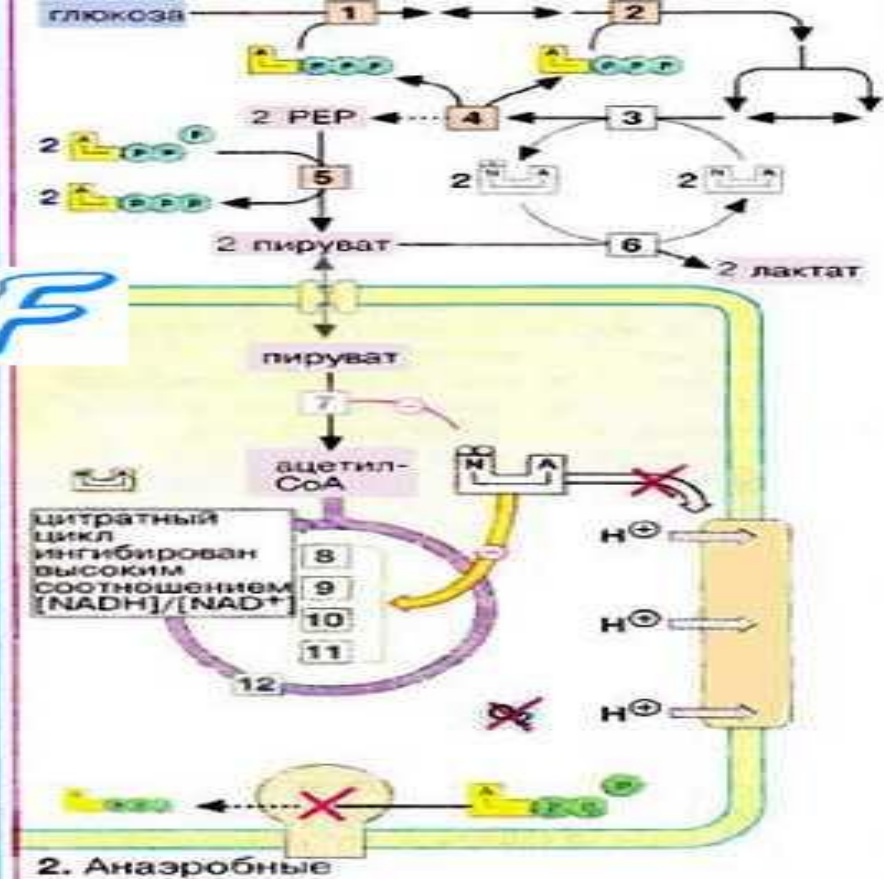
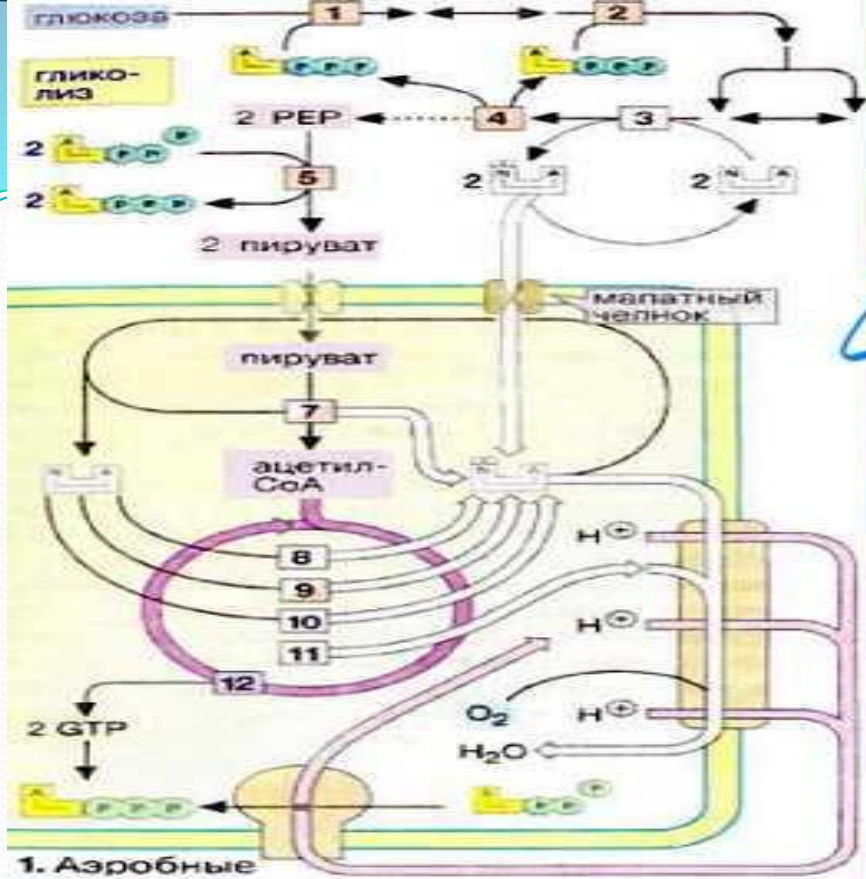
Механізми надходження поживних речовин до мікробної клітини:

- **Пасивна дифузія** (найпростіший тип надходження не потребує витрат енергії, і відбувається внаслідок різниці концентрації речовин у навколишньому середовищі, і в середині клітин. Таким чином проходить вода і кисень.
- **Активний транспорт** - відбувається внаслідок роботи ферментів переносників. Такий тип надходження потребує витрат енергії і відбувається проти градієнта концентрації.
- **Надлегка дифузія** здійснюється за допомогою ферментів переносників, але речовини переміщуються всередину клітини за градієнтом концентрації.
- **Обмінна адсорбція** – обумовлена здатністю електрично зарядженої поверхні мікробної клітини адсорбувати протилежно заряджені речовини.

Дихання мікроорганізмів

За типом дихання, мікроорганізми діляться на:

- **Аеробів**
- **Анаеробів**
- **Факультативних анаеробів**
- Якщо кінцевим акцептором електронів є молекулярний кисень то такий процес називають – *аеробним диханням*. Аероби добре ростуть на поверхні субстрату який зіткається з повітрям.
- У деяких мікроорганізмів кінцевий акцептор електронів не молекулярний кисень, а неорганічні сполуки такі як нітрати або сульфати - це анаеробне дихання.

F

1. Аэробные клетки

2. Анаэробные клетки

Баланс АТФ	Коферменты	Ферменты	Коферменты	Баланс АТФ
-1	-1 АТФ	1 гексокиназа	-1 АТФ	-1
-2	-1 АТФ	2 6-фосфофруктокиназа	-1 АТФ	-2
+3	+5 АТФ ← +2 NADH	3 глицеральдегид-3-фосфат-дегидрогеназа	+2 NADH ←	-2
+5	+2 АТФ	4 фосфоглицераткиназа	+2 АТФ	0
+7	+2 АТФ	5 пируваткиназа	+2 АТФ	+2
		6 лактатдегидрогеназа	-2 NADH ←	
+12	+5 АТФ ← +2 NADH	7 пируватдегидрогеназа		
+17	+5 АТФ ← +2 NADH	8 изоцитратдегидрогеназа		
+22	+5 АТФ ← +2 NADH	9 оксоглутаратдегидрогеназа		
+27	+5 АТФ ← +2 NADH	10 малатдегидрогеназа		
+30	+3 АТФ ← +2 QH ₂	11 сукцинатдегидрогеназа		
+32	+2 АТФ ← +2 GTP	12 сукцинат-CoA-лигаза		

Выход: 32 моля АТФ/1 моль глюкозы

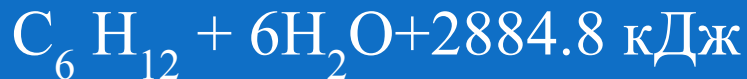
Выход: 2 моля АТФ/1 моль глюкозы

А. Аэробное и анаэробное окисление глюкозы

- **Аеробне дихання** – це процес окислення головним чином органічних речовин при якому утворюється велика кількість енергії, яка виділяється у навколишньому середовищі, або накопичується у вигляді АТФ.

Розрізняють повне і неповне окислення:

- **Повне окислення** – основне джерело енергії для мікробів – це вуглеводи, при їх розчепленні, утворюються пірвіноградна кислота, вона окислюється у циклі Кребса до кінцевих продуктів, CO_2 і води і виділяється 2884,8 кДж

- **Неповне окислення** – при великій кількості вуглеводів у середовищі можуть утворюватись продукти неповного окислення (янтарна, щавлева, мурашина кислоти).Цей тип окислення властивий плісіневим грибам та оцтово – кислим бактеріям

- Деякі бактерії в процесі дихання здатні окислювати неорганічні сполуки (наприклад аміак), такий тип властивий нітрифікуючим бактеріям.

Анаеробне дихання – відбувається без участі молекулярного кисню, кінцевим акцептором є неорганічна речовина (нітрати, сульфати)

Розрізняють:

власне анаеробне дихання (нітратне і сульфатне) бродіння

- ***Нітратне дихання*** – це відновлення нітратів до молекулярного азоту
- ***Сульфатне дихання*** – це відновлення сульфату до сірководню в обох випадках утворюється 1760 кДж.
- ***Бродіння*** – це розщеплення органічних вуглеводистих сполук в анаеробних умовах, воно характеризується тим, що останнім акцептором водню є молекула органічної речовини.

● **Бродіння – це двостадійний процес:**

1 стадія - перетворення глюкози до піровиноградної кислоти

2 стадія - утворення органічних кислот та спиртів з піровиноградної кислоти

В результаті бродіння однієї молекули глюкози утворюється 117 кДж

Всі види бродіння до утворення піровиноградної кислоти проходять однаково, подальше її перетворення залежить від властивостей мікроорганізмів.

● ***Факультативне дихання*** – це проміжний тип при якому мікроорганізми здатні як до аеробного так і анаеробного дихання. Таким представником є кишкова паличка *E. coli*

У вуглеводному середовищі вона спочатку розвивається як анаероб (здійснює процеси бродіння), а потім використовує кисень для окислення продуктів бродіння до CO_2 і води.

анаеробних умовах, воно характеризується тим, що останнім акцептором водню є молекула органічної речовини.

Бродіння – це двостадійний процес:

I стадія - перетворення глюкози до піровиноградної кислоти

II стадія – утворення органічних кислот та спиртів

- **Ферменти мікроорганізмів – всі біохімічні процеси що відбуваються в клітинах зумовлюються і спрямовані ферментами.**
- **Основні властивості:**
- **Беруть участь у розщепленні та синтезі речовин, мають специфічність і нестійкі до впливу зовнішніх факторів**
- **Ферменти не змінюються до кінця реакції і не входять до складу кінцевих продуктів не токсичні**
- **Каталітичну дію ферментів визначають надзвичайно малі дози, 1г амілази, здатний розчепити 1т крохмалю.**
- **Ферменти діють при певному рН і є білковим компонентом**
- **У мікроорганізмах розрізняють ендоферменти, які здійснюють перетворення речовин у складі мікробної клітини.**

Ферменти мікробів

Ендоферменти

Перетворення поживних речовин у клітині

Екзоферменти

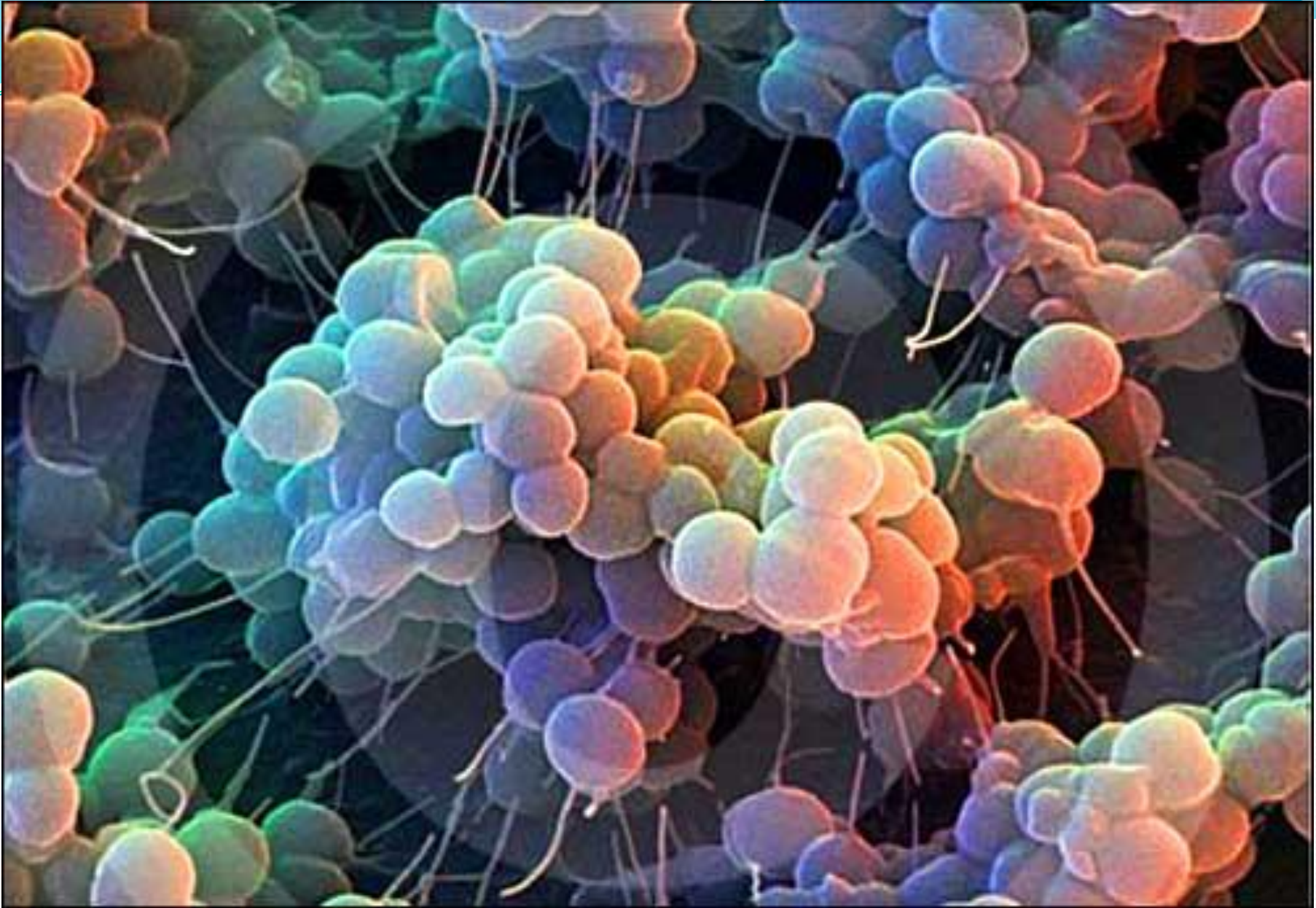
Розкладають складні сполуки на прості поза клітиною

Класи ферментів

1. **Оксидоредуктази** – окисно – відновні функції
2. **Трансферази** – ферменти переносу
3. **Гідролази** – прискорюють гідроліз
4. **Ліази** – не гідролітичним шляхом відщеплюють від субстрату яку небудь групу
5. **Ізомерази** – католітична реакція ізомерацій
6. **Лігази** – прискорюють синтез складних сполук

Токсини мікробів.

- **Екзотоксини** бактерій мають білкову природу. Це високоактивні повноцінні антигени
- Екзотоксини синтезують збудники ботулізму, правця, дифтерії, на які організм виробляє антитіла
- Екзотоксини легко дифундують з клітини в навколишнє середовище. Вони високотоксичні, здатні вибірково уражати окремі органи, викликають утворення антитоксинів в організмі. Термолабільні мають білкову природу, руйнуються протеолітичними ферментами під дією формаліну переходять в анатоксини. Антитоксична сироватка ще проти токсину, а не проти мікробної клітини.
- **Ендотоксини** міцно з'єднані з тілом бактеріальної клітини, менш токсичні, вибіркова дія слабо виражена.
- Ендотоксини синтезуються сальмонелами, ешерихіями, збудниками бруцельозу, туберкульозу та ін. Термостабільні. За молекулярною будовою ендотоксини більш складні білки, що містять фосфоліпіді і полісахариди. Належать до глюкодоліпідних комплексів, резистентні до дії протеолітичних ферментів. Під дією формаліну частково руйнуються

Пігменти мікробів

Продигіозин криваво-червоний (*Bact. prodigiosum*)

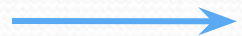
Піоціанін синій (*Pseudomonas aeruginosum*)

Фіолетовий (*Chromobacterium violaceum*)

Жовтий (сарцини, стафілококки)

Чорний меланін (види дріжжів, міцеліамні гриби-
Stachibotris alternaus)

Каротиноїди (дріжжі, мікроміцети, актиноміцети)

